

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817212382
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817212382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne P. E., narodennej dňa XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, O. proti žalovanému I. R. A., a.s., so sídlom E. XXXX/XXX, O., T. XX XXX XXX, o určenie bezúročnosti úverovej zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku U. súdu O. č.k. 14Csp/146/2017-28 zo dňa 30. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom určil, že bezúčelový úver a revolvingový úver, ktoré boli poskytnuté žalobkyni na základe Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 06.02.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou sa považujú za bezúročné a bez poplatkov (výrok I.), určil, že zmluvná podmienka úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 06.02.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, v znení: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: ...c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.) a žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.) .

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013, uzavretá medzi stranami sporu, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a preto musí spĺňať náležitosti ustanovené týmto zákonom. Absencia niektorých týchto náležitostí, resp. ich nesprávne uvedenie má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu formulára, označeného ako „Úverová zmluva“ zo dňa 06.02.2013 vyplýva, že na tomto predtlačenom formulári boli uzatvorené dve zmluvy. Na základe prvej z nich bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver, vo výške 2.800 eur, ktorý bola povinná vrátiť v 84 mesačných splátkach po 65,99 eur, ročná úroková sadzba úveru bola 17,79%. Zmluva o úvere podľa názoru súdu nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a písm. j/ zák. 129/2010 Z.z.. Celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť tvorí súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Do celkových nákladov spotrebiteľa je potrebné zahrnúť aj poistné a to v tom prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe tvrdil, že žalobkyňa si dojednala poistenie výdavkov s poistným 4,65 eur mesačne (zahrnutým v splátke). Podľa názoru súdu prvej inštancie v takomto prípade nejde o dobrovoľné poistenie, ale dlžník (spotrebiteľ) uzatvára poistnú zmluvu zároveň s podpisom úverovej zmluvy. Preto bolo v tomto prípade potrebné do celkových nákladov a následne aj do celkovej čiastky zahrnúť aj poistenie. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je tak v zmluve uvedená

nesprávne. Nesprávne je uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) a to v neprospech spotrebiteľa. Táto je uvedená intervalom: „od 21% do 21,7%“. Takto uvedený údaj je nesprávny, pretože v zmysle zákona je veriteľ povinný uviesť v zmluve RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže v deň uzatvorenia zmluvy musí veriteľ disponovať presnými údajmi relevantnými pre výpočet RPMN, je možné uviesť tento údaj aj presným číslom. Vzhľadom na uvedené, zmluva o úvere nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ a úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej sa zaoberal revolvingovým úverom, keďže žalobkyňa podpísom v zmluvnom formulári uzatvorila aj zmluvu o revolvingovom úvere. V zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/) a údaj o podmienkach čerpania úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/). Aj revolvingový úver sa teda považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie preto vyhovel žalobe v časti, kde sa žalobkyňa domáhala určenia, že oba úvery s považujú za bezúročné a bez poplatkov.

3. V texte Úverovej zmluvy je uvedené, že: „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: ...c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP“. Z takto formulovaného zmluvného ustanovenia vyplýva, že nebolo individuálne dojednané, t.j. žalobkyňa bez tohto, aby mala možnosť obsah tohto ustanovenia (čiastkovú dohodu o zmluvnej pokute) ovplyvniť, uzatvorila podpísom zmluvy aj dohodu o zmluvnej pokute. Súd prvej inštancie preto určil, že zmluvná podmienka upravujúca zmluvnú pokutu je neprijateľná.

4. Súčasne konštatoval, že dohodu o zrážkach zo mzdy nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola uzatvorená písomne, čo je v súlade s požiadavkou zákona. Táto zmluvná podmienka sama o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho žalovaná mala možnosť ju pri uzatváraní zmluvy odmietnuť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

5. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa ust. §497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 544 ods. 1, ods. 3, § 551 ods. 1, § 53 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., § 137, § 298 ods. 1, ods. 2 CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

6. Proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že bezúčelový úver a revolvingový úver, ktoré boli poskytnuté žalobkyňi na základe Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP a domáhal sa, aby odvolací súd v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto rozsahu zmenil a priznal mu náhradu trov konania. Vytýkal súdu prvej inštancie jeho záver, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Uviedol, že v úverovej zmluve je pod bodom 57. jasne uvedené, že poistenie výdavkov je dobrovoľné, preto od jeho zvolenia nezávisel vznik úverovej zmluvy a z toho dôvodu nebolo a nemuselo byť na základe ustanovenia § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., započítané do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Žalobca bol pri uzatváraní zmluvy informovaný o možnosti poistenia výdavkov v súvislosti s touto zmluvou, nebola to ale jeho povinnosť, nakoľko v samotnej zmluve je jasne uvedené, že dané poistenie je dobrovoľné. V predmetnej úverovej zmluve boli uvedené pravdivé informácie týkajúce sa dobrovoľnosti uvedených doplnkových služieb. Pokiaľ žalobca mal pochybnosti o dobrovoľnosti poistenia výdavkov, mohol sa na žalovaného obrátiť s požiadavkou o vysvetlenie. Nakoľko ho žalobca nekontaktoval ohľadne poistenia, je jasne preukázané, že poistenie si navlíh žalobca na základe vlastnej vôle. O pravdivosti uvedených tvrdení svedčí aj skutočnosť, že doplnkové služby spočívajúce v možnosti zmeny výšky a počtu splátok a v službe odloženia splátok pod bodom 58-61 zmluvy, nie sú zvolené. Na základe uvedeného, poistenie nemuselo byť zarátane do celkových nákladov a tým pádom aj do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. V súvislosti s výškou RPMN uviedol, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená, rozmedzie RPMN je zanedbateľné. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadne náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Okrem toho bola žalobcovi ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalobca ako klient súhlasil. Vyslovil presvedčenie, že pri uzatváraní úverovej zmluvy postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a poskytol pravdivé informácie o výške RPMN, na základe ktorej si klient mohol

porovnať úver s produktmi ostatných finančných subjektov na finančnom trhu a slobodne, bez nátlaku sa rozhodnúť či so žalovaným uzatvorením úverovej zmluvy vstúpi do odplatného záväzkového vzťahu. V súvislosti s výškou RPMN uvedenou v úverovej zmluve č. 4302016698 v rozmedzí 21,0 - 21,7%, dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/24/2017 zo dňa 29.11.2017. Dôvodil, že v konaní absentuje naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/112/2004. Uvedený názor je podložený aj rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 16Csp/84/2016 zo dňa 12.09.2017 a tiež rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 25.10.2017 v konaní sp. zn. 13Csp/149/2017. V súvislosti so stanovením predmetného úveru za bezúročný a bez poplatkov, uviedol aj rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.05.2017, sp. zn. 11C/536/2015, Pri naliehavom právnom záujme na určení totižto nejde o akýkoľvek právny záujem, ktorý by odôvodňoval žalobcu k podaniu určovacej žaloby, ale musí ísť o naliehavý právny záujem, ktorý riadne dosiaľ preukázaný nebol.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP .

9. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol odvolaním žalovaného spochybnený vo výroku II., ktorým určil, že zmluvná podmienka úverovej zmluvy číslo 4302016698, uzatvorenej dňa 06.02.2013 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, v znení: „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: ...c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a vo výroku III., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

10. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom závere, že zmluva o úvere, uzavretá medzi stranami sporu, neobsahovala povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovenú v ust. § 9 ods. 2 písm. g/ a j/) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný

a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarca pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného výkladu by bolo nelogické, ak by zákonodarca hodlal postihnúť následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru iba tie úvery resp. zmluvy, ktoré by nemali písomnú formu a zároveň neobsahovali kumulatívne všetky náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. V takom prípade by totiž veriteľovi ako dodávateľovi stačilo iba dodržať písomnú formu a v zmluve neuviesť ani jedinú z vymenovaných náležitostí a následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by sa tým vyhol a to napriek tomu, že písomná zmluva by zákonom predpísané náležitosti neobsahovala. Účel zákonodarca dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy nebol naplnený.

15. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôvodom, prečo je úver bezúročný a bez poplatkov bola tá skutočnosť, že do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria náklady na poistné ako doplnkovú službu, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté aj platenie poistenia, malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tej súvislosti premietnuté do RPMN. Poistenie výdavkov ako také má žalovaný vopred predformulované v zmluve, pričom v bode 56. Poistenie výdavkov sa nenachádza údaj o možnosti neuzavrieť toto poistenie. Uvádza sa len, že ide o balíček Premium a klient podpisom zmluvy súhlasí, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Premium je 4,65 eur, teda 7,58 % z pravidelnej splátky. Žalovaný síce v odvolaní tvrdil, že poistné bolo dobrovoľné a teda dobrovoľný bol aj poplatok za poistenie, ale z obsahu zmluvy nevyplýva, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. Odvolací súd tu poukazuje na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poistné zahrnuté do výšky mesačnej splátky, ktorá činí 65,99 eur (61,34 + 4,65 poistné) a zo samotnej zmluvy nevyplýva možnosť klienta uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez uzatvorenia poistenia tak, ako to tvrdí žalovaný. Pokiaľ za takýchto okolností veriteľ so žalobkyňou uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o celkovej výške úveru správny nie je .

16. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa dôvodovej správy "ročná percentuálna miera nákladov" (ďalej len "RPMN"), ktorému sa venuje ustanovenie §19, kde je stanovený spôsob jej výpočtu, je dôležitým ukazovateľom na posúdenie výhodnosti či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov - čerpanie, platby a poplatky - budúcich alebo súčasných a dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom a počíta sa podľa matematického vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na základe takto stanoveného jednotného spôsobu výpočtu je spotrebiteľovi umožnené porovnať "cenu" rôznych spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu.

17. Ročná percentuálna miera nákladov je podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ dôležitý údaj pri rozhodovaní spotrebiteľa, podľa ktorého posudzuje jednak rôzne ponuky úverov, jednak rozsah svojho záväzku (pozri uznesenie C-76/10, Pohotovosť proti Korčkovskej, ale aj rozsudok C 42/15 Home credit Slovakia proti Kláre Bíroovej). Absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j) spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom takúto sankciu porušenia povinnosti veriteľom, ktoré môžu spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku treba považovať za primeranú v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

18. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Pokiaľ ide o RPMN pre výpočet sú rozhodujúce údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Veriteľom vyžadované poistenie, ktoré je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, o ktorom musí byť spotrebiteľ

informovaný, predstavuje poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť, je potrebné do RPMN zaradiť. Nezarátavajú sa poplatky, ktoré nie sú povinné. Medzi faktory, ktoré RPMN ovplyvňujú teda patrí výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru, informácie o výške splátok úveru, lehote splatnosti a ďalšie.

19. Zo spornej úverovej zmluvy vyplýva, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol žalovaný v podobe „RPMN od 21 % do 21,7 %“ (bod 46 zmluvy), čo vo vysvetlivkách odôvodňoval tým, že „presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že mu presnú výšku RPMN oznámi po poskytnutí úveru“. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nepovažuje tento spôsob uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov za súladný so zákonom č. 129/2010 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z. z., pretože tento nepredpokladá v tomto smere uvedenie akéhosi rozpätia ročnej percentuálnej miery nákladov, ale vyžaduje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v konkrétnom a jednoznačnom vyjadrení v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (neschopnosť žalovaného uviesť tento údaj v presnom vyjadrení v tomto čase nemôže ísť na ťarchu žalobcu ako spotrebiteľa najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že úverovú zmluvu ako typ právneho úkonu so všetkými dôsledkami vyplývajúcimi z konsenzuálneho charakteru tohto právneho úkonu, zvolil práve žalovaný predložením formulára úverovej zmluvy žalobcovi). Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie alebo nie. Z toho dôvodu považuje odvolací súd za správny záver, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z..

20. K odvolacej námietke žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení úveru za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd uvádza, že pri žalobe o určenie, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov súd neskúma naliehavosť právneho záujmu, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu (§ 137 písm. d/ CSP), v danom prípade z § 3 ods. 5 veta prvá zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Uvedený názor je navyše podporený aj znením ust. § 11 ods. 4 Zák. č. 129/2010 Z.z. (účinný od 01.01.2018, t.j. v čase rozhodovania odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie), v zmysle ktorého sa spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. I a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).